

centralnego, a przez przedsiębiorstwo objęte planowaniem terenowym na dochód budżetu rady narodowej, której przedsiębiorstwo podlega.

2. Obowiązek przekazania równowartości oprocentowania środków trwałych istnieje także wtedy, gdy nie znajduje ono pokrycia w wygospodarowanym przez przedsiębiorstwo zysku. Oprocentowanie zmniejsza wówczas fundusz statutowy.

§ 5. Upoważnia się Ministra Finansów do:

- 1) określenia szczegółowych zasad i trybu obliczania oprocentowania środków trwałych oraz przekazywania jego równowartości do budżetu,
- 2) obniżania dla niektórych przedsiębiorstw lub ich grup stawki oprocentowania,

- 3) zwalniania niektórych przedsiębiorstw lub ich grup od obowiązku oprocentowania określonych środków trwałych,
- 4) wyłączenia niektórych przedsiębiorstw lub ich grup spod działania uchwały.

§ 6. Traci moc uchwała nr 279 Rady Ministrów z dnia 28 października 1965 r. w sprawie oprocentowania środków trwałych w niektórych przedsiębiorstwach państwowych (Monitor Polski Nr 61, poz. 319).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

296

UCHWAŁA Nr 179 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1970 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych.

§ 1. W uchwale nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i kapitalnych remontów jednostek państwowych (Monitor Polski Nr 32, poz. 237) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w tytule uchwały jak również w tytułach rozdziałów i podrozdziałów skreśla się wyrazy „kapitalnych” lub „kapitalne”, a tytułowi podrozdziału B w rozdziale II nadaje się brzmienie: „Finansowanie remontów i inwestycji przedsiębiorstw”;
- 2) w § 10:
 - a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisy § 11—24 stosuje się do kombinatów, jeżeli przepisy dotyczące gospodarki finansowej kombinatów nie stanowią inaczej.”,
 - b) ust. 4 skreśla się;
- 3) § 12 otrzymuje brzmienie:

„§ 12. 1. Zjednoczenia gromadzą środki na cele, o których mowa w § 11, na rachunku funduszu inwestycyjnego.

 2. Fundusz inwestycyjny zjednoczenia tworzy się z odpisów amortyzacyjnych i części zysku przedsiębiorstw.
 3. Zasady przeznaczania zysku przedsiębiorstw na fundusze inwestycyjne zjednoczeń określają przepisy normujące gospodarkę finansową przedsiębiorstw i zjednoczeń.
 4. Na fundusz inwestycyjny zjednoczeń przeznaczają się odpisy amortyzacyjne od wartości środków trwałych będących w posiadaniu przedsiębiorstw i zjednoczeń z wyłączeniem ich części przeznaczonej na spłatę kredytów bankowych zaciągniętych na finansowanie inwestycji branżowych (§ 25). Jeżeli odpisy amortyzacyjne gromadzone na funduszach inwestycyjnych zjednoczeń przekraczają — w skali pięciu lat — zapotrzebowanie na spłatę kredytów inwestycyjnych oraz na finansowanie inwestycji nie objętych kredytowaniem (§ 11 ust. 2), Minister Finansów może przejąć nadwyżkę do budżetu centralnego.
 5. Środki funduszy inwestycyjnych zjednoczeń podlegają oprocentowaniu w wysokości określonej w innych przepisach.”;
- 4) w § 18:
 - a) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Kredyt dodatkowy podlega spłacie — w zależności od przyczyn wzrostu kosztów — z zysku przedsiębiorstwa, z zysku i odpisów amortyzacyjnych przedsiębiorstw nowo uruchamianych lub z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia. Szczegółowe zasady spłaty kredytu dodatkowego ustala wytyczne, o których mowa w § 24 ust. 5.”,
 - b) dotychczasowy ust. 4 oznacza się jako ust. 5; w ustępie tym wyrazy „Przepisu ust. 3” zastępuje się wyrazami „Przepisów ust. 3 i 4”;
- 5) w § 19 skreśla się ust. 2;
- 6) w § 21 ust. 5 na końcu dodaje się następujące zdanie:

„Z części zwrotu oprocentowania zwiększającej fundusz inwestycyjny zjednoczenia mogą być przeznaczone środki na premie dla wykonawców inwestycji w wypadkach i na zasadach określonych w odrębnych przepisach.”;
- 7) w § 24 ust. 1, 2 i 5 otrzymują brzmienie:

„§ 24. 1. Bank w umowie o kredyt (§ 14), opierając się na zawartym w dokumentacji inwestycji rachunku ekonomicznym ustalającym okres zwrotu nakładów, określa, w jakiej części kredyt podlega spłacie z przyszłego zysku przedsiębiorstwa, a w jakiej części z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia.

 2. Całość lub część kredytu obciążająca fundusz inwestycyjny zjednoczenia wraz z odsetkami normalnymi i podwyższonymi, naliczonymi od kredytu za okres realizacji inwestycji, podlega pokryciu z tegoż funduszu po rozliczeniu inwestycji w terminach ustalonych w umowie z bankiem, nie przekraczających okresu 5 lat; zjednoczenie ma prawo pokryć obciążającą je część kredytu jednorazowo.”
 3. Minister Finansów ustali wytyczne, co do określania w umowach szczegółowych warunków spłaty kredytów zaciągniętych na finansowanie inwestycji branżowych. Minister Finansów może na okres spłaty kredytu zwolnić przedsiębiorstwa od obowiązkowej wpłaty zysku do budżetu.”;

8) § 25 otrzymuje brzmienie:

„§ 25. Kredyt udzielony na inwestycje polegające na budowie nowych przedsiębiorstw podlega spłacie ze środków pochodzących z odpisów amortyzacyjnych i zysku tych przedsiębiorstw, wygospodarowanych w okresie do 5 lat. Jeżeli kredyt nie znajduje pełnego pokrycia w odpisach amortyzacyjnych i zysku przedsiębiorstwa, zjednoczenie zobowiązane jest spłacić odpowiednią część kredytu z funduszu inwestycyjnego zjednoczenia.”;

9) § 26—31 otrzymują brzmienie:

„§ 26. 1. Remonty podlegają finansowaniu:

- 1) bezpośrednio w ciężar kosztów (wszystkie rodzaje remontów) albo
- 2) częściowo z funduszu inwestycyjno-remontowego (remonty kapitalne i średnie) oraz częściowo w ciężar kosztów (pozostałe remonty).

2. Zainteresowani ministrowie, w porozumieniu z Przewodniczącym Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Ministrem Finansów, określają jednostki, w których remonty finansowane są według zasad podanych w ust. 1 pkt 1, a w których — według zasad podanych w ust. 1 pkt 2.

3. Minister Finansów na wniosek właściwego ministra może ustalić dla przedsiębiorstw określonych branż inne zasady finansowania gospodarki remontowej i w związku z tym zmienić zasady amortyzowania majątku trwałego.

§ 27. 1. Inwestycje własne przedsiębiorstw podlegają finansowaniu:

- 1) w jednostkach pokrywających wszelkie remonty w ciężar kosztów (§ 26 ust. 1 pkt 1) — z funduszu inwestycyjnego,
- 2) w pozostałych jednostkach (§ 26 ust. 1 pkt 2) — z funduszu inwestycyjno-remontowego.

2. Z funduszu inwestycyjnego, jak również z funduszu inwestycyjno-remontowego przedsiębiorstwa pokrywają nakłady na własne inwestycje produkcyjne, o których mowa w § 2 ust. 5. Do inwestycji tych nie ma zastosowania przepis § 3.

§ 28. 1. Fundusz inwestycyjny przedsiębiorstw tworzy się z odpisów zysku oraz innych środków określonych odrębnymi przepisami.

2. Fundusz inwestycyjno-remontowy tworzy się z:

- 1) odpisów z zysku przedsiębiorstw,
- 2) narzutów obciążających koszty własne przedsiębiorstw, przeznaczonych na finansowanie remontów średnich i kapitalnych,
- 3) innych wpływów określonych odrębnymi przepisami.

3. Tryb dokonywania odpisów z zysku na fundusze inwestycyjne lub inwestycyjno-remontowe oraz tryb ustalania wielkości narzutów obciążających koszty własne przedsiębiorstw, a przeznaczonych na fundusze inwestycyjno-remontowe, regulują przepisy o zasadach gospodarki finansowej przedsiębiorstw.

4. W okresie przejściowym, do czasu dokonania zmiany stawek amortyzacji środków trwałych, wszystkie przedsiębiorstwa tworzą fundusz inwestycyjno-remontowy, służący do finansowania remontów kapitalnych oraz produkcyjnych inwestycji przedsiębiorstw. Na fundusz ten przedsiębiorstwa będą przekazywać część zysku na zasadach określonych w przepisach

o gospodarce finansowej przedsiębiorstw o az część odpisów amortyzacyjnych w wysokości określonej przez zjednoczenie w ramach norm procentowych ustalonych dla zjednoczenia przez Ministra Finansów w porozumieniu z właściwym ministrem. W okresie przejściowym przeznaczają się na fundusz inwestycyjno-remontowy także dochody z likwidacji produkcyjnych środków trwałych; z tego funduszu pokrywane są w tym okresie również koszty związane z likwidacją tych środków trwałych.

5. Przepis ust. 4 nie ma zastosowania do państwowych gospodarstw rolnych. Państwowe gospodarstwa rolne, w okresie przejściowym, przeznaczają odpisy amortyzacyjne na finansowanie remontów kapitalnych, inwestycje zaś własne finansują z funduszu inwestycyjnego tworzonego według zasad określonych w odrębnych przepisach.

§ 29. 1. Przedsiębiorstwa są obowiązane przedłożyć bankowi plan akumulacji i przeznaczenia środków funduszy inwestycyjnych lub środków funduszy inwestycyjno-remontowych. Plan ten stanowi część składową planu techniczno-ekonomicznego przedsiębiorstwa.

2. O przeznaczeniu środków funduszu inwestycyjno-remontowego na cele inwestycyjne lub remontowe decyduje przedsiębiorstwo. W toku realizacji planów przedsiębiorstwo jest uprawnione do podjęcia inwestycji polegającej na wymianie maszyn i urządzeń zamiast remontu w zależności od opłacalności i możliwości realizacyjnych.

§ 30. 1. Banki w uzasadnionych wypadkach mogą udzielać przedsiębiorstwom krótkoterminowych kredytów na czasowe zasilenie funduszy inwestycyjnych lub inwestycyjno-remontowych. Ogólne rozmiary tych kredytów określają plany kredytowe.

2. Przedsiębiorstwa nie mogą realizować nakładów nie mających pokrycia w środkach funduszy inwestycyjnych bądź inwestycyjno-remontowych i przyznanym przez bank kredycie. Nakłady nie znajdujące pokrycia w tych środkach podlegają sfinansowaniu ze środków obrotowych i jeżeli do terminu przewidzianego na opracowanie rocznego sprawozdania finansowego nie zostaną zrefundowane ze środków tych funduszy, podlegają spisaniu w ciężar wyników finansowych przedsiębiorstwa. Niezależnie od tego przedsiębiorstwo jest zobowiązane w ciężar swoich wyników przekazać na dochód budżetu równowartość nakładów pokrytych ze środków obrotowych.

3. Banki sprawują ogólną kontrolę nad prawidłowością gospodarowania środkami funduszy inwestycyjnych i inwestycyjno-remontowych. Banki mogą żądać usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości z zagrożeniem zastosowania sankcji odmowy udzielenia kredytu, stosowania wyższego oprocentowania albo innych środków oddziaływania przewidzianych w odrębnych przepisach.

§ 31. 1. Przedsiębiorstwa mogą realizować inwestycje dotyczące urządzeń z zakresu zakładowej działalności socjalnej z następujących środków:

- 1) funduszu zakładowego lub innych funduszy przeznaczonych dla załogi po odliczeniu

- środków przeznaczonych na zakładowe fundusze mieszkaniowe,
- 2) pochodzących z amortyzacji oraz likwidacji lub sprzedaży środków trwałych służących celom zakładowej działalności socjalnej;
 - 3) z innych środków określonych odrębnymi przepisami.
2. Przedsiębiorstwa mogą dokonywać nakładów na inwestycje dotyczące urządzeń zakładowej działalności socjalnej tylko do wysokości posiadanych na ten cel środków. Do inwestycji tych nie ma zastosowania przepis § 3.
 3. Koszty remontów środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej pokrywane są z funduszu socjalnego; w uzasadnionych przypadkach banki mogą na ten cel udzielać kredytu.
 4. W okresie przejściowym (§ 28 ust. 4):
 - 1) odpisy amortyzacyjne środków trwałych służących celom zakładowej działalności socjalnej podlega odprowadzeniu i podziałowi według zasad dotyczących działalności podstawowej,
 - 2) remonty kapitalne środków trwałych służących zakładowej działalności socjalnej są finansowane z tych samych środków, z których finansuje się remonty kapitalne produkcyjnych środków trwałych.”;
- 10) w § 32 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Remonty jednostek i zakładów budżetowych mogą być realizowane w granicach posiadanych na ten cel środków finansowych.”;
 - 11) w § 33 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Przy zawieraniu umów kredytowych stosuje się odpowiednio przepisy § 15 oraz § 16 ust. 1 i 3.”;
 - 12) § 37 otrzymuje brzmienie:
„§ 37. 1. Jednostki i zakłady budżetowe finansują nakłady na zakupy środków trwałych nie związane z budownictwem inwestycyjnym oraz nakłady na remonty ze środków budżetowych i pozabudżetowych określonych w ich planach finansowych.
2. Tryb finansowania nakładów, o których mowa w ust. 1, określa Minister Finansów.
3. W 1971 r. jednostki i zakłady budżetowe finansują zakupy środków trwałych i nakłady na remonty kapitalne z odrębnych rachunków bankowych, koszty zaś pozostałych remontów pokrywają na zasadach przewidzianych dla wydatków bieżących.”;
 - 13) § 38 otrzymuje brzmienie:
„§ 38. Inwestycje gospodarstw pomocniczych, prowadzonych przez jednostki budżetowe, finansowane są przez jednostki macierzyste na zasadach określonych w §§ 32—37. Gospodarstwa pomocnicze poczynając od 1 stycznia 1972 r. finansują koszty remontów ze swoich środków obrotowych (w ciężar kosztów).”;
 - 14) w § 40:
 - a) w ust. 2 skreśla się wyrazy „nie pozostawionej do dyspozycji”.
 - b) w ust. 3 na końcu dodaje się następujące zdanie:
„Kredyty zaciągnięte na finansowanie inwestycji branżowych podlegają w całości pokryciu ze środków terenowych funduszy inwestycyjnych bezpośrednio po zakończeniu i rozliczeniu inwestycji; Minister Finansów może rozciągnąć na wszystkie lub niektóre przedsiębiorstwa terenowe obowiązek spłacania części lub całości kredytu z przyszłego zysku przedsiębiorstwa na tych samych zasadach jak w przedsiębiorstwach rozliczających się z budżetem centralnym.”;
 - 15) § 41 otrzymuje brzmienie:
„§ 41. 1. W zakresie finansowania inwestycji własnych oraz remontów przedsiębiorstw rozliczających się z budżetami terenowymi stosuje się przepisy zawarte w §§ 26, 27, 28 ust. 1, 2, 3 i 5 oraz w §§ 29—31.
2. W okresie przejściowym, do czasu zmiany stawek amortyzacji środków trwałych, przedsiębiorstwa tworzą fundusz inwestycyjno-remontowy, służący do finansowania remontów kapitalnych oraz produkcyjnych inwestycji przedsiębiorstw. Na fundusz ten przedsiębiorstwa przelewają będą odpisy zysku na zasadach określonych w przepisach regulujących gospodarke finansową przedsiębiorstw oraz część odpisów amortyzacyjnych w wysokości określonej przez zjednoczenie w ramach norm procentowych ustalonych dla zjednoczenia przez prezydium wojewódzkiej rady narodowej. W okresie przejściowym przeznacza się na fundusz inwestycyjno-remontowy także dochody z likwidacji produkcyjnych środków trwałych; z tego funduszu pokrywane są w tym okresie również koszty związane z likwidacją tych środków trwałych.
3. Podległe prezdydom rad narodowych zarządy budynków mieszkalnych finansują koszty remontów według zasad określonych w odrębnych przepisach.”;
 - 16) w § 42 ust. 1, § 56, § 58 ust. 2 oraz w § 66 skreśla się wyraz „kapitałnych” lub „kapitalne”;
 - 17) w § 43 ust. 2 wyrazy „wraz z oprocentowaniem” zastępuje się wyrazami „na dokumentację”;
 - 18) w § 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przedsiębiorstwa pokrywają koszty dokumentacji przyszłych inwestycji własnych ze środków funduszu inwestycyjnego lub funduszu inwestycyjno-remontowego albo ze środków obrotowych. Wydatki na dokumentację pokryte ze środków obrotowych podlegają refundacji ze środków funduszu inwestycyjnego lub inwestycyjno-remontowego z chwilą przystąpienia do realizacji inwestycji.”;
 - 19) w § 45 ust. 2 na końcu dodaje się następujące zdanie:
„Kredyt nie rozliczony w ciągu 2 lat od daty zakończenia prac nad dokumentacją podlega spłacie ze środków przeznaczonych na działalność bieżącą kredytobiorcy.”;
 - 20) § 49 otrzymuje brzmienie:
„§ 49. Wykorzystanie funduszu aktywizacji małych miast regulują odrębne przepisy.”;
 - 21) w § 50 ust. 2 skreśla się wyrazy: „oraz kapitalnych remontów”;
 - 22) w § 51:
 - a) w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy „i remontów kapitalnych”,
 - b) w ust. 3 skreśla się wyrazy „lub remontowej”,
 - c) po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Przepisy ust. 1—3 mają zastosowanie również do robót w zakresie remontów finansowanych z funduszy inwestycyjno-remontowych.”;
 - 23) w § 52:
 - a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „i kapitalnych remontów”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przepis ust. 1 ma zastosowanie również do robót i usług dotyczących remontów finansowanych z funduszy inwestycyjno-remontowych.”

§ 2. Minister Finansów ogłosi w Monitorze Polskim jednolity tekst uchwały nr 124 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów

jednostek państwowych, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1971 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

297

UCHWAŁA Nr 180 RADY MINISTRÓW

z dnia 9 listopada 1970 r.

w sprawie funduszu socjalnego w przedsiębiorstwach państwowych.

W celu usprawnienia gospodarki zakładowymi urządzeniami socjalnymi i kulturalnymi oraz świadczonych dla zatrudnionych i członków ich rodzin usług socjalnych i kulturalnych, na podstawie art. 9 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 18, poz. 111), Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych uchwała, co następuje:

§ 1. Uchwała stosuje się do:

- 1) przedsiębiorstw państwowych, z wyjątkiem państwowych przedsiębiorstw rolnych,
- 2) przedsiębiorstw w budowie i zarządów inwestycji, zwanych dalej „przedsiębiorstwami”.

§ 2. Przedsiębiorstwa tworzą fundusz socjalny przeznaczony na finansowanie zakładowej działalności socjalnej.

§ 3. 1. Zakładowa działalność socjalna obejmuje świadczenie usług socjalnych i kulturalnych dla wszystkich zatrudnionych w przedsiębiorstwie pracowników i byłych pracowników tego przedsiębiorstwa będących emerytami lub rencistami oraz członków ich rodzin.

2. Usługi, o których mowa w ust. 1, przedsiębiorstwo świadczy w drodze prowadzenia urządzeń socjalnych i kulturalnych albo w drodze korzystania z takich urządzeń prowadzonych przez inne jednostki. Do urządzeń socjalnych i kulturalnych zalicza się w szczególności: domy czasowe, ośrodki turystyczne oraz wypoczynku niedzielnego i świątecznego, placówki kulturalno-oświatowe (domy kultury, kluby, świetlice), urządzenia sportowe, obiekty czasowe dla dzieci i młodzieży (kolonie), przedszkola, świetlice dziecięce, żłobki i inne urządzenia opieki nad dziećmi i młodzieżą, ośrodki sanatoryjne.

§ 4. 1. Fundusz socjalny tworzy się:

- 1) z opłat osób i jednostek organizacyjnych korzystających z usług zakładowej działalności socjalnej,
- 2) z przelewów z funduszu zakładowego, określonego ustawą z dnia 28 marca 1958 r. o funduszu zakładowym w przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. z 1960 r. Nr 13, poz. 78), oraz z innych funduszy w części przeznaczonej na cele socjalne i kulturalne stosownie do obowiązujących przepisów,
- 3) ze środków finansowych przekazanych przez organizacje społeczne na cele socjalne i kulturalne,
- 4) ze środków budżetu Państwa.

2. Środki finansowe wymienione w ust. 1 pkt 4 przeznaczone są wyłącznie na pokrycie kosztów bieżących zakładowej działalności socjalnej.

3. Środki budżetu Państwa (ust. 1 pkt 4) na fundusz socjalny przeznacza się w wysokości ustalonej na rok 1970 w uchwale w sprawie projektu budżetu Państwa normy kw-

towej dopłat ze środków obrotowych przedsiębiorstw do działalności socjalnej i kulturalnej, zmniejszonej o objętą tą normą kwotą dopłat do stołówek i bufetów oraz do ośrodków służby zdrowia i skorygowanej o wyniki finansowe gospodarki rolnej i zakładów usługowych.

§ 5. 1. W planie rocznym wzrost lub zmniejszenie dotacji ze środków budżetu Państwa na fundusz socjalny w stosunku do roku poprzedniego następuje w takim procencie, jaki wynika z ustalonego w narodowym planie gospodarczym dla przedsiębiorstw resortu wzrostu lub zmniejszenia zatrudnienia w stosunku do zatrudnienia w roku poprzednim.

2. Wysokość dotacji ze środków budżetu Państwa na fundusz socjalny wynikająca z tytułu planowych zmian w stanie zatrudnienia (ust. 1) w przedsiębiorstwach zgrupowanych w zjednoczeniu powinna być przeznaczona przez zjednoczenie przede wszystkim na utrzymanie nowych zakładowych urządzeń socjalnych w istniejących oraz w nowo tworzonych przedsiębiorstwach i oddziałach produkcyjnych, jak również na inne potrzeby zakładowej działalności socjalnej.

3. Zmiany w wysokości dotacji ze środków budżetu Państwa na fundusz socjalny, wynikającej z przepisu ust. 1 oraz § 4 ust. 3, następują na podstawie uchwał Rady Ministrów.

4. Wysokość dotacji ze środków budżetu Państwa przeznaczonej na fundusz socjalny przedsiębiorstwa reorganizowanego podlega zwiększeniu lub zmniejszeniu o kwotę dotacji przypadającej na komórki organizacyjne przejmowane lub przekazywane przez przedsiębiorstwo. Wysokość dotacji przypadającej na przejęte lub przekazywane komórki organizacyjne ustala się w kwocie wynikającej z pomnożenia przeciętnej stawki dotacji budżetowej przypadającej na jednego zatrudnionego w przedsiębiorstwie, do którego komórki te należały, przez liczbę zatrudnionych w wymienionych wyżej komórkach organizacyjnych.

5. Cele, na które będą przeznaczone środki funduszu socjalnego, oraz kierunki działalności, o której mowa w § 12, określa przedsiębiorstwo w porozumieniu z radą zakładową na podstawie wytycznych Centralnej Rady Związków Zawodowych, wydanych po uzgodnieniu z Ministrem Finansów i Przewodniczącym Komitetu Pracy i Płac.

6. Nie wykorzystane środki funduszu socjalnego przechodzą na rok następny.

§ 6. Finansowanie inwestycji oraz kapitalnych remontów urządzeń zakładowej działalności socjalnej przedsiębiorstw (§ 3), stanowiących środki trwałe zakładów pracy, normują odrębne przepisy.

§ 7. 1. W celu efektywniejszego prowadzenia zakładowej działalności socjalnej część środków funduszu socjalne-